

ки, като сп. „Младина,“ които ще ни научатъ какъ да помагаме на сиромаситѣ; въ праздниченъ день трѣбва да обикаляме понѣ една кѣща на бѣднитѣ си другари и да подаряваме своитѣ петачета на боситѣ имъ братчета, намѣсто да си купуваме сладки работи и да си хабимъ зѣбитѣ съ тѣхъ“.

Едвамъ сега чакъ Иванъ разбралъ защо Петъръ не искалъ да играе този день съ него.

ВЪЛКЪ И АГНЕ.

(Игра)

Играчитѣ се хващатъ за ръцѣ и стоятъ единъ до други, та образуватъ колело. Всички се държатъ добръ. Единъ отъ тѣхъ стои вътрѣ въ колелото. Той прѣдставлява агне и блѣ. Колелото отъ играчитѣ прѣдставлява ограда отъ плетъ или отъ дѣски. Вънъ отъ колелото стои единъ играчъ, който прѣдставлява вѣлкъ. Вѣлкътъ тича около колелото и отъ врѣме на врѣме се спуща за да мине и вземе агнето. Ако той успѣе да прѣмине оградата и отиде до агнето, удря го по гърбътъ полека три пѣти, а слѣдъ това всѣки си отива на мѣстото. За нова игра се избиратъ други играчи. Ако играчътъ който прѣдставлява вѣлка, не може до три пѣти да влѣзе въ колелото, тогава той си отива на мѣстото, а вмѣсто него дожда другъ.
